

Pfv.IV.20.991/2015/11.szám

A Kúria a Vinczúr Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vinczúr Zsolt ügyvéd) által képviselt felperesnek a személyesen eljáró I. rendű és II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Balassagyarmati Törvényszék előtt 2.P.20.069/2014. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.698/2014/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 28. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem által - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes lakóingatlanán nyugdíjasként szikvízüzemet működtet. A felperessel szomszédos ingatlanon lévő telephelyen vas- és építőanyag kereskedéssel foglalkozó betéti társaság beltársa a II. rendű alperes, alkalmazottja az I. rendű alperes. A felperes sérelmezi a szomszédos ingatlanon kialakult áruforgalmat, ezzel kapcsolatban hatósági eljárásokat kezdeményezett, a szomszédos ingatlanon folyó tevékenységet, áruforgalmat, a targoncát vezető személyeket, a vevőket kamerával

felveszi, a szomszédos ingatlant videokészülékével pásztázza. A fénykép- és videofelvétel készítése miatt jogerős bírósági ítélet a birtokháborítást megállapította és a felperest a további birtokháborítástól eltiltotta. Az I. rendű alperessel szemben indult büntetőeljárásban jogerős ítélet a becsületsértés szabálysértését állapította meg, míg a II. rendű alperessel szemben becsületsértés vétsége miatt indult büntetőeljárást jogerős végzés megszüntette.

A felperes keresetében a személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását, az alperesek jogsértés abbahagyására kötelezését, a jogsértéstől való eltiltását, elégtétel adására való kötelezését, valamint az I. rendű alperes 300.000 forint, a II. rendű alperes 200.000 forint nem vagyoni kárának megfizetésére kötelezését kérte. Kereseti álláspontja szerint az I. rendű alperes azzal, hogy megalázó kézmozdulatokat tett, becsmérő, trágár kifejezésekkel illetve és több alkalommal őt leöntötte, a II. rendű alperes feléje ugyancsak megalázó gesztusokat tett és trágár kifejezéssel illetve, továbbá alkalmazottjai ugyancsak trágár szavakkal illették, az üzlethelyiségben a felperesre utaló, megalázó plakátot helyeztek ki, személyhez fűződő jogát megsértették.

Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. Az I. rendű alperes elismerte, hogy a „mit kamerázol majom” kifejezést a felperes vonatkozásában használta, ezt meghaladóan a felperes állításainak valóságát vitatta. A II. rendű alperes nem vitatta, hogy alkalmazottai fényképet függesztettek ki, azonban haladéktalanul gondoskodott a plakát eltávolításáról, egyebekben a jogsértés elkövetését vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes a „mit kamerázol majom” kijelentésével a felperes személyhez fűződő jogát megsértette, egyben az I. rendű alperest eltiltotta a további jogsértő magatartástól, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és rendelkezett az elsőfokú eljárási illeték viseléséről. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította az I. rendű alperes által elismert nyilatkozat kapcsán a Ptk. 76. § alapján a jogsértést. Ezt meghaladóan azonban a felperes által állított további jogsértő cselekményekre a bizonyítottság hiányában a jogsértést nem találta megállapíthatónak. Ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést megállapította, a b) pont szerint az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A jogsértés csekély súlyára tekintettel az egyéb jogkövetkezmények alkalmazását az elsőfokú bíróság nem találta indokoltnak.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa

elkövetett jogsértésért 15 napon belül a felperes részére eljuttatott magánlevélben fejezze ki a sajnálkozását, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest 40.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperest marasztaló rendelkezése fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú eljárásban kizárólag a fellebbezéssel érintett keresetet elutasító rendelkezést lehetett vizsgálni.

A másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával - megállapította, hogy a felperes által csatolt DVD felvételek az alperesek állított jogsértő magatartását nem támasztják alá. A felvételeken a szomszédos ingatlan, az azon bonyolított áruforgalom látható, amelyet a felperes folyamatosan kommentál. Ezen kívül észlelhető az is, hogy a felperesre folyadék fröccsen, az azonban, hogy ezt a magatartást ki követte el, nem állapítható meg. A felvételeken a targoncát vezető személyek részéről becsmérő kézmozdulat, illetve közlések elhangzása sem állapítható meg. Önmagában pedig az, hogy a telephelyen jogsértő tartalmú plakát kiragasztására került sor, a II. rendű alperes felelősségét nem alapozza meg, miután az a magatartásával vagy mulasztásával összefüggésbe nem hozható. Ezért e magatartásokkal összefüggésben a Ptk. 76. §-a alapján a becsület és az emberi méltóság megsértése nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság a megállapított jogsértéssel összefüggésben ugyanakkor tévesen utasította el a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja alapján igényelt elégtétel adására vonatkozó igényt. Ezért a másodfokú bíróság a jogkövetkezmény objektív jellegére tekintettel a megállapított jogsértés nyilvánosságának körére is figyelemmel kötelezte elégtétel adására az I. rendű alperest. A másodfokú bíróság egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával, kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes terhére megállapított jogsértéssel összefüggésben a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdés és 355. § (4) bekezdése alapján nem vagyoni kárpótlást megalapozó hátrány érte. Ezt a felperes személyes előadása és a perben kihallgatott tanú vallomása sem támasztotta alá. A tanú nyilatkozata szerint a felperes idegállapota megromlott, elterjedt a városban, hogy gyámság alá akarják helyezni, amely közlés a felperes megítélését lényegesen befolyásolja. Mindez azonban a megállapított jogsértéssel összefüggésben a hátrány bekövetkezését nem teszi megállapíthatóvá.

A jogerős ítélet ellen, tartalmilag annak hatályon kívül helyezése érdekében a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen az I. és II. rendű alperesek 200.000 forint nem

vagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére kötelezése, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 84. §-át, a Ptk. 164. §-át - helyesen: Pp. 164. §-át - és a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve állapította meg, hogy az állított további jogsértéseket és a nem vagyoni kárpótlást megalapozó hátrányát nem bizonyította, amely utóbbi egyébként köztudomású tényként is elfogadható.

Az alperesek elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérték arra tekintettel, hogy az kizárólag a nem vagyoni kártérítésre irányul és emiatt a per vagyoni jogi ügynek minősül, amely a jogszabályban meghatározott értékhatárt nem éri el. Erdemben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték, annak helyes indokaira utalással.

A felülvizsgálati kérelem - az alperesek téves értelmezésével szemben - a jogerős ítéletnek nem csupán a nem vagyoni kárigényt, hanem tartalmilag az egyéb jogsértőnek állított cselekményekre vonatkozó keresetet elutasító rendelkezését is támadta, ezért a per a felülvizsgálati szakban nem minősül kizárólag vagyoni jogi ügynek. Ettől függetlenül a Pp. 271. § (2) bekezdésének a 2013. évi LXIX. törvény 8. §-ával módosított, perben irányadó rendelkezése szerint a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének a vagyoni jogi perekben az értékhatártól függő kizárása nem vonatkozik - egyebek mellett - a nem vagyoni kártérítés iránt indított perekre. Ezért a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításának a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve, a bizonyítékok téves mérlegelésével állapították meg, hogy az alperesek vele szemben alkalmazott megnyilvánulásait nem bizonyította.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére és a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben kerülhet sor, ha az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során az ügy érdemére kiható, nyilvánvalóan helytelen, iratellenes, kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes következtetésre jut. A perbeli esetben ez nem volt megállapítható. Az eljáró bíróságok a felperes valamennyi bizonyítékát figyelembe vették, és helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy azok a felperes állításainak igazolására nem voltak alkalmasak.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi

felelősség szabályai szerint. A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

A személyhez fűződő jogok megsértésének igazolása - a kártérítési felelősség körében - önmagában csak a jogellenes magatartás megállapítására ad alapot, ezért a fenti rendelkezések alapján a kárt és a jogellenes magatartás között fennálló releváns okozati összefüggést a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a károsultnak kell bizonyítani. A kár (nem vagyoni hátrány) bekövetkezését esetenként a Pp. 163. § (3) bekezdése szerint köztudomású tényként is meg lehet állapítani. A perbeli esetben a jogerős ítélettel az I. rendű alperes terhére megállapított jogsértéssel összefüggésben bekövetkezett hátrányt köztudomású tényként megállapítani nem lehet.

Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A személyesen eljáró alpereseknek áthárítható perköltsége nem merült fel.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2016. március 16.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelével:

tisztviselő